

Molnár Gábor

Parányi Jövő

parányi mag
a kozmikus méhben,
kisisten vár
az óceán mélyen

ártatlanul zuhanna
e kerengően meggyalázott sárba,
a szeretet hírével érkezne,
s lehetne a bűnösök közt,
bebörtönzött árva

hússzellem, húslélek, húsélet,
elhúslott tiszta volt akarat,
kísértőnk kísérőnk, ahrimán
emel itt felejtő falakat

maga ellen szalad a szó,
ha sebre lobban másban,
szívünk szakad szakadatlan,
az öles vágyak megfonáklott
labirintusában

hol kusza karmánk korhol,
az örvénylőben küzdelemmel lenni,
mert süllyedvén is fényre volna jó,
menni-menni-menni

várunkra várj Jövő,
míg erődért erődünk épül,
s mint ittlétünk valódi értelmét,
elküld tán az Ég,
szívünkhöz vendégül

mikor hős borsó csillagod,
ősöknek bűneit fejtí le magáról,
ott lesznek szüleid,
s az angyalokkal őriztetett jászol